

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018r. w Gliwicach

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 29 maja 2017 r. **sygn. akt** IV P 763/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1) zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda M. R. kwotę 54.044,49 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące czterdzieści cztery złote 49/100) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 1.691,30 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 30/100) od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.933,47 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści trzy złote 47/100) od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 393,69 zł (trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote 69/100) od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.675,40 zł (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 40/100) od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.145,47 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści pięć złotych 47/100) od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.268,28 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt osiem złotych 28/100) od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 945,45 zł (dziewięćset czterdzieści pięć złotych 45/100) od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.385,00 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt pięć złotych) od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.825,73 zł (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia pięć złotych 73/100) od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.060,17 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt złotych 17/100) od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.158,55 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych 55/100) od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.454,83 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt cztery złote 83/100) od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.734,35 zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści cztery złote 35/100) od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.937,45 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści siedem złotych 45/100) od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 632,06 zł (sześćset trzydzieści dwa złote 06/100) od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.174,91 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt cztery złote 91/100) od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.042,47 zł (dwa tysiące czterdzieści dwa złote 47/100) od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.106,12 zł (dwa tysiące sto sześć złotych 12/100) od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.097,44 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt siedem złotych 44/100) od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.111,86 zł (jeden tysiąc sto jedenaście złotych 86/100) od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.119,67 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt złotych 67/100) od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.194,03 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt cztery złote 03/100) od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.521,61 zł (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia jeden złotych 61/100) od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.905,99 zł (jeden tysiąc dziewięćset pięć złotych 99/100) od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.613,17 zł (jeden tysiąc sześćset trzynaście złotych 17/100) od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 744,19 zł (siedemset czterdzieści cztery złote 19/100) od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.292,25 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote 25/100) od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.952,23 zł (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote 23/100) od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.472,73 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt dwa złote 73/100) od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.331,30 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści jeden złotych 30/100) od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 897,25 zł (osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych 25/100) od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 985,84 zł (dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych 84/100) od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.553,43 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt trzy złote 43/100) od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.686,80 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt sześć złotych 80/100) od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty,

2) oddała powództwo w pozostałym zakresie,

3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

4) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. kwotę 4.630 zł (cztery tysiące sześćset trzydzieści złotych) tytułem kosztów sądowych,

II. oddała apelację w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.835 zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści pięć złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR (del.) Magdalena Kimel (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

sygn. akt VIII Pa 139/17

UZASADNIENIE

Powód M. R. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w K. (obecnie Spółka (...) SA w B.), domagając się ostatecznie zasądzenia 40 000,00 złotych, tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 lipca 2012r. do dnia 30 kwietnia 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia za każdy miesiąc pracy w godzinach nadliczbowych oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje żądanie podał, że w okresie objętym żądaniem pozwu był zatrudniony u pozwanej na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią w KWK (...). Jego normatywny dobowy czas pracy wynosił 7,5 godziny na dobę w rzeczywistości jednak zgodnie z poleceniem służbowym i z kartą stanowiska pracy musiał pracować znacznie dłużej poświęcając odpowiedni czas na przygotowanie miejsca pracy dla podległych mu pracowników (zapoznanie się z raportem z poprzedniej zmiany, omówienie bieżących problemów i zagrożeń) jak i odpowiedni czas po zakończeniu zmiany (pisanie raportu, kontrola wyjazdu załogi), przez co pracował średnio około dwie godziny na dobę dłużej.

W toku postępowania po otrzymaniu korekty opinii uzupełniającej biegłego z zakresu wynagrodzeń powód ostatecznie sprecyzował żądanie, co do wysokości wnosząc o zasądzenie kwoty 63.834,52 złote tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres sporny z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- od kwoty 1.691,30 zł od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.933,47 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.257,52 zł od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.675,40 zł od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.145,47 zł od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.212,54 zł od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 945,45 zł od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.385,00 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.403,84 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.060,17 zł od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.158,55 zł od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.304,67 zł (od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.734,35 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.937,45 zł od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.441,44 zł od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.174,91 zł od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.042,47 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.384,09 zł od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.097,44 zł od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.111,86 zł od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.269,84 zł od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.194,03 zł od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.521,61 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.672,76 zł od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.613,17 zł od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 744,19 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.308,37 zł od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.952,23 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.472,73 zł od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.098,07 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 897,25 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 985,84 zł od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.320,21 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.686,80 zł od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty,

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznała, że powód był u niej zatrudniony oraz że był zobowiązany do potwierdzania czasu pracy za pomocą dyskietki w elektronicznym systemie ewidencji. Wyjaśniła, że obowiązywała u niej zasada, że praca w godzinach nadliczbowych dopuszczalna jest wyłącznie na podstawie pisemnego wniosku wystawionego przez bezpośredniego przełożonego powoda. Wnioski te mogły dotyczyć wyłącznie prac w soboty i niedziele i za pracę w tych dniach było wypłacane wynagrodzenie. Końcowo podniosła, że powodowi nie zlecano pracy w godzinach nadliczbowych w dniach będących dniami roboczymi. Według pozwanej powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił zgłaszanych roszczeń.

Wyrokiem z 29 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w Z. (sygn. akt IV P 763/15) zasądził od pozwanej na rzecz powoda 63.834,52 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący sposób:

- od kwoty 1.691,30 zł od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.933,47 zł od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.257,52 zł od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.675,40 zł od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.145,47 zł od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.212,54 zł od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 945,45 zł od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.385,00 zł od dnia 11 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.403,84 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.060,17 zł od dnia 11 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.158,55 zł od dnia 11 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.304,67 zł od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.734,35 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.937,45 zł od dnia 11 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.441,44 zł od dnia 11 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.174,91 zł od dnia 11 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.042,47 zł od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.384,09 zł od dnia 11 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.097,44 od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.111,86 zł od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.269,84 zł od dnia 11 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.194,03 od dnia 11 maja 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.521,61 zł od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.672,76 od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.613,17 zł od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 744,19 zł od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.308,37 zł od dnia 11 października 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.952,23 zł od dnia 11 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.472,73 zł od dnia 11 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.098,07 zł od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 897,25 zł od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 985,84 od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.320,21 zł od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.686,80 zł od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty (pkt 1 wyroku).

Ponadto zasądził od pozwanej na rzecz powoda 2 700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2 wyroku), nadał rygor natychmiastowej wykonalności punktowi pierwszemu wyroku do 6 000,00 zł (pkt 3 wyroku) oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Z. 5 447,02 zł (pkt 4 wyroku).

Sąd I instancji ustalił, że powód w okresie objętym żądaniem pozwu zatrudniony był u pozwanej, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią w Wydziale P. Likwidacji i Zbrojenia. Od lipca 2015r. powód przeszedł na urlop górniczy w (...) S.A. w B.. Powód jako nadsztygar górniczy pod ziemią pracował na różnych zmianach ale najczęściej na zmianie nocnej, która rozpoczynała się o godzinie 22:00

Dalej Sąd I instancji ustalił, że powód musiał przychodzić do pracy wcześniej przed rozpoczęciem dniówki i wychodzić później po jej zakończeniu. Powód stawał się w pracy średnio na godzinę przed zjazdem celem prawidłowego przygotowania się do pracy. Swoją pracę rozpoczynał od zebrania raportów, z poprzednich zmian, ustalał ze sztygarami D. Mechanicznego, D. Eklektycznego i D. Wentylacji zakres robót, który będzie prowadzony na zmianie, około godziny 22:15 – 22:30 spotykał się ze sztygarami i ustalał zakres robót do wykonania. Powód, co do zasady zjeżdżał każdego dnia, w miesiącu zdarzało się dwa do trzech dni bez zjazdu w takie dni do pracy również przyjeżdżał wcześniej, bo tworzył wtedy dokumentację termiczną i sprawdzał czy prace na dole prowadzone są zgodnie z dokumentacją. Powód kończył pracę między godziną 06:30 a 07:00. Na powierzchnię wyjeżdżał o różnych godzinach, czasami o 01:00, czasami o 03:00, a czasami nawet o 07:00, godzina wyjazdu zależała od sytuacji, która panowała na dole. Po wyjeździe na powierzchnię wypisywał objazdy, czyli raport z tego co wydarzyło się na dole, zbierał wiadomości na temat tego co wydarzyło się na zmianie i o godzinie 05:45 przekazywał przełożonemu, kierownikowi D. (...) informację o stanie robót na zmianie nocnej. Powód brał udział w odprawach, które rozpoczynały się o godzinie 06:00. Musiał bowiem przekazać całą dokumentację i informacje na temat tego co wydarzyło się na zmianie nocnej, wyjaśniał

awarie jeśli miały miejsca i informował o postępie robót. Ta odprawa trwała od 15 do 30 minut. W sytuacji, gdy pracował na zmianie B rozpoczynającej się o godzinie 14:00 powód przyjeżdżał do pracy o godzinie 13:00.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika także, że pozwana prowadziła rejestr czasu pracy (...), a pracownicy zaopatrzeni byli w dyskietki, które wprowadzali do czytników szybowych przy zjeździe i wyjeździe.

Sąd I instancji stwierdził, że za dodatkową pracę na powierzchni powód nie otrzymał żadnego wynagrodzenia. Przełożeni powoda wiedzieli, że pracuje on w ponadnormatywnym czasie pracy, gdyż taka była organizacja pracy na kopalni. Nie było możliwości, aby powód wykonał swoje obowiązki pracując 7,5 godziny na dobę tj. przychodząc do pracy na godzinę zjazdu i wychodząc z niej po wyjeździe.

Powołano §15 ust. 2 regulaminu pracy, zgodnie z którym czas pracy pracowników w kopalni zatrudnionych pod ziemią wynosi 7,5 godzin na dobę i 37,5 godzin na tydzień przy 5 – dniowym tygodniu pracy – co zostało przesądzone wyrokiem 5.12.2006r. Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. (sygn. akt VIII Pa 83/07) i wyrokiem z dnia 30.11.2005r. (sygn. akt VIII Pa 318/05). Nadto zjazdy i wyjazdy odbywają się zgodnie z harmonogramem określonym w załączniku nr 1 do regulaminu pracy

Wskazano, że zgodnie z §1 zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) KWK (...) z dnia 27 września 2010r. znak (...) w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych zatrudnienie pracownika w godzinach nadliczbowych może nastąpić wyłącznie na pisemny wniosek sztygara oddziałowego lub kierownika działu po pierwsze tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo ochrony mienia lub usunięcia awarii, po drugie szczególnych potrzeb zakładu pracy. Paragraf 5 powołanego zarządzenia stanowi z kolei, że warunkiem zaliczenia i wypłacenia nadgodzin poszczególnym pracownikom jest sporządzenie przez sztygara oddziałowego lub kierownika działu dokumentu „Wykaz godzin nadliczbowych”. (okoliczność bezsporna)

Z dalszych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że w okresie od 1 marca 2012r. do 9 kwietnia 2015r. powód przepracował ponad obowiązujące go normy czasu pracy 1.705 godzin i 9 minut. Za pracę w niedziele, święta i dni wolne pozwana wypłaciła powodowi w spornym okresie czasu 781,19 zł brutto. Do wypłaty za pozostałe przepracowane nadgodziny pozostała kwota 63.834,52 zł brutto Nadto poczynając od 01 lutego 2008r. do każdej przepracowanej dniówki pracownikom przysługiwał stały dodatek kwotowy, który skutkowało w elementach płacowych nieujętych w załączniku nr 2 do porozumienia zawartego w dniu 03 stycznia 2008r. pomiędzy zarządem (...) S.A. a Komitetem Protestacyjno-Strajkowym tj. nagrodach rocznych, dniówkach urlopowych, dniówkach chorobowych

Sąd poczynił ustalenia w zakresie czasu pracy powoda w oparciu o zapisy z systemu (...), które nie były kwestionowane przez strony i zostały potwierdzone zeznaniami świadka i powoda. W zakresie wyliczenia wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych Sąd oparł się częściowo na wyliczeniach biegłego M. L. zawartych w opinii pisemnej 7 marca 2016r. i w opinii uzupełniającej z 3 października 2016r.,

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego ds. wynagrodzeń stojąc na stanowisku, że wyliczenia i wyjaśnienia zawarte w opiniach uzupełniającej i korygującej są wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, gdyż Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń strony pozwanej podniesionych w piśmie jej pełnomocnika z dnia 15 lutego 2017r. Sąd I instancji wskazał, że biegły słusznie nie pomniejszył kwoty należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w dni powszednie tj. od poniedziałku do soboty o wynagrodzenie wypłacone przez pozwaną z tytułu pracy w niedziele, święta i dni wolne od pracy, skoro było to wynagrodzenie wypłacone za normatywny czas pracy, a nie za pracę w godzinach nadliczbowych. Wskazał, że przyjęcie odmiennego stanowiska w sposób nieuzasadniony zmniejszyłoby należne powodowi wynagrodzenie o kwotę wynagrodzenia, jaką pozwana wypłaciła mu z zupełnie innego tytułu.

Sąd I instancji uznał za bezzasadne zarzuty pozwanej dotyczące dodatku wypłacanego pod pozycją 280 o czym niżej.

Ponadto Sąd I instancji w pełni podzielił opinię biegłego z 18 stycznia 2017 r., w której to szczegółowo odniósł się on do zastrzeżeń pozwanej odnośnie wynagrodzenia stanowiącego podstawę wyliczenia należnego powodowi

wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i regulacji zawartej w §15 i§26 (...). Sąd I instancji wskazał, że biegły słusznie podniósł, iż zwrot użyty w §26 ust. 5 (...) jest w zasadzie powieleniem regulacji zawartej w art.151¹ §3 kp. Sąd I instancji zwrócił również uwagę na to, że biegły w opinii z 18 stycznia 2017r. szczegółowo odniósł się do zastrzeżeń pozwanej odnośnie wynagrodzenia stanowiącego podstawę wyliczenia należnego powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i regulacji zawartej w §15 i§26 (...), które to rozważania w pełni podzielił,

W tak ustalony stanie faktycznym, Sąd I instancji stwierdził, że roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

W rozważaniach prawnych Sąd I instancji wskazał, że obowiązujące u pozwanej akty prawne o charakterze zakładowym zaliczają stanowiska pracy zajmowane w spornym okresie przez powoda do stanowisk pracy pod ziemią. Zaznaczył, że znajduje to swoje odzwierciedlenie w nazwach stanowisk. Zgodnie z regulaminem pracy czas pracy powoda wynosił 7,5 godzin na dobę oraz 37,5 godzin na tydzień przy pięciodniowym tygodniu pracy. Kodeks pracy przewiduje możliwość skrócenia czasu pracy poniżej określonych norm. Taka możliwość dotyczy pracy wykonywanej w szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunkach. Praca w takich warunkach w zależności od nasilenia czynników szkodliwych trwa krócej od powszechnie obowiązującej dobowej lub tygodniowej normy czasu pracy (art. 145 k.p.). Taki czas pracy – mimo jego skrócenia jest normalnym czasem pracy ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Sąd stwierdził, że powód pracował ponad tę normę, co wykazane zostało wydrukami (...), zeznaniami świadka oraz powoda. Pozwana stała na stanowisku, że powód nigdy wcześniej nie zgłaszał i nie udokumentował pracy w godzinach nadliczbowych. Tymczasem zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa pracy oraz regulaminem pracy obowiązującym u pozwanej powód faktycznie przekraczał zarówno normę dobową, jak i tygodniową, a pozwana nie zgłosiła żadnego wniosku dowodowego celem wykazania, że powód nie pracował dłużej niż obowiązujące go normy czasu pracy.

Przytaczając §16 regulaminu pracy Sąd I instancji wskazał, że praca wykonywana ponad normy czasu pracy określone w §15 stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Natomiast regulacja zawarta w §16 ust. 1 wskazuje, że praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo dla ochrony mienia lub usunięcia awarii lub w razie szczególnych potrzeb kopalni. Postępowanie dowodowe wykazało, że powód pracował ponad obowiązującą go normę w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy. Praca powoda była tak zorganizowana, że przed przejściem zmiany powód musiał przygotowywać się do niej przez zapoznawanie się z aktualną sytuacją w kopalni. Ponadto również po wyjeździe na powierzchnię powód miał szereg dodatkowych obowiązków pisanie raportów, udział w odprawie i pisanie poleceń dla następnych zmian.

Następnie Sąd I instancji powołał art. 151⁴ §1 oraz art. 128 §2 pkt. 2 kp.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powód nie kierował jednoosobowo zakładem pracy, nie był zastępcą takiej osoby, nie wchodził w skład organu kolegialnego zarządzającego zakładem pracy i nie był głównym księgowym. Nie był także kierownikiem wyodrębnionej jednostki organizacyjnej w rozumieniu art. 151⁴ k.p.

Wykładni tego pojęcia dokonał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 września 2005r. (II PK 56/05). Cytowany przepis wprowadza wyjątkową regulację w zakresie wynagradzania dotyczącą kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Chodzi tutaj o wyodrębnioną komórkę organizacyjną zakładu pracy, a nie każdą komórkę organizacyjną, których w zakładach pracy może być wiele np. dział, referat, pion, oddział. Sąd Najwyższy podkreślił, że interpretacja pojęcia „kierownik wyodrębnionej komórki organizacyjnej” nie może być dokonywana rozszerzająco. W rozpatrywanej kategorii podmiotowej chodzi o kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Z kolei wyodrębnienie komórki organizacyjnej z zakładu pracy powinno wynikać i istotnych cech organizacyjnych dotyczących zarządzania zakładem pracy, z uzyskania przez daną komórkę względnej samodzielności. Chodzi tutaj o stanowiska dotyczące kierowania zakładem pracy i to tylko o stanowiska pod tym względem najważniejsze. Regulacja

ta dotyczy pracowników, którzy w istocie rzeczy uzyskali funkcję samodzielnego zarządzania komórka organizacyjną. Powód nie posiadał takich kompetencji pracując na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią.

Sąd I instancji uznał, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powód musiał być obecny w pracy wcześniej, aby przygotować pracę dla następnych zmian oraz musiał zostać dłużej po zakończeniu zmiany. Polecenie pracy w godzinach nadliczbowych, powód otrzymał poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy. Wskazano wyrok Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 2 października 1978r. (I PRN 91/78), wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach w wyroku z dnia 20 grudnia 2000r. (IX P 279/99), wyrok Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 20 listopada 2001r. (sygn. akt III APa 25/01) oraz Sądu Okręgowego Sąd w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2006r. (sygn. akt VIII Pa 83/07).

Sąd I instancji stwierdził, że co prawda powód nie otrzymał bezpośredniego polecenia pozostawania po godzinach pracy czy też wcześniejszego przyjścia do pracy, ale taka była praktyka przyjęta na kopalni i zachowanie powoda było akceptowane przez jego przełożonych. Nadto to na pracodawcy ciąży obowiązek takiego zorganizowania pracy, aby pracownik mógł wykonać powierzone mu obowiązki w normatywnym czasie pracy. Tymczasem z zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że powód nie był w stanie wykonać powierzonych im zadań w ciągu 7,5 godziny dziennie, gdyż część zadań zmuszony był wykonywać na powierzchni przed i po zjeździe na dół kopalni.

Co do zarzutu strony pozwanej dotyczącego naliczenia dodatku za godziny nadliczbowe za przekroczenie średniotygodniowej normy czasu pracy w wysokości 100 % Sąd I instancji stanął na stanowisku, że pracownikowi pracującemu w godzinach nadliczbowych oprócz normalnego wynagrodzenia przysługuje również dodatek, przy czym godziny nadliczbowe powstają zarówno przy przekroczeniu dobowej normy czasu pracy jak również tygodniowej normy czasu pracy.

W związku z powyższym Sąd I instancji zasądził na rzecz powoda kwotę wynikającą z wyliczenia biegłego M. L. zawartego w opinii korygującej i orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O odsetkach ustawowych Sąd I instancji na podstawie art. 481 §1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Wyrokowi Sąd I instancji nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd I instancji na podstawie art. 98 k.p.c. oraz §6 pkt 6 i §11 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490 j.t. ze zm) oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa opłatę od pozwu od uiszczenia, której powód był zwolniony oraz wydatki poniesione na opinie biegłego w łącznej kwocie 5 447,02 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

a) naruszenie przepisów postępowania, tj.: art. 233 § 1 w zw. 278 § 1 kpc, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłego M. L. w części obejmującej wyliczenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych należnych i wypłaconych powodowi, polegającej na bezkrytycznym przyjęciu przez Sąd I instancji wyliczeń dokonanych przez biegłego, podczas gdy z pozostałego materiału dowodowego, a w szczególności dokumentacji płacowej powoda wynika, że powód otrzymał wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie wyższej, niż przyjmuje to biegły.

b) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym polegającą na:

- przyjęciu przez Sąd orzekający, że powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy, podczas gdy z Regulaminu Pracy, zarządzenia nr (...) Dyrektora (...) KWK (...) z dnia 27 września 2010 r. oraz z zarządzenia nr 19 Dyrektora z dnia 29 luty 2008 r. wynika, że powód mógł świadczyć

pracę w godzinach nadliczbowych tylko i wyłącznie po złożeniu pisemnego wniosku o możliwość pracy w godzinach nadliczbowych i uzyskaniu zgody bezpośredniego przełożonego, a takiego wniosku powód nigdy nie złożył i nigdy zgody przełożone! o na pracę w godzinach nadliczbowych nie uzyskał;

- przyjęciu przez Sąd I instancji, że powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy, podczas gdy sytuacja taka nigdy nie miała miejsca, a powód mógł tak organizować swoją pracę, aby wykonywać swoje obowiązki w normalnym czasie pracy:

- przyjęciu przez Sąd I instancji, że powód otrzymywał wynagrodzenie za 7,5 h czasu pracy każdego dnia. podczas gdy zgodnie z Kodeksem pracy oraz (...) S.A. powód otrzymywał wynagrodzenie jak za 8 h czasu pracy, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia całości wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych

- przyjęciu przez Sąd I instancji, za opinią biegłego sądowego, iż wyliczona kwota wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 lipca 2012r do 30 kwietnia 2015r, a wypłacona powodowi wynosi 781 19 zł, podczas gdy jak zostało to wykazane w sprawie niniejszej za pomocą przedłożonych comiesięcznych pasków zarobkowych powoda, z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w soboty, niedziele, święta i inne dni wolne od pracy powodowi wypłacona została kwota 38 498,19 zł składająca się zgodnie z przepisami dotyczącymi wypłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych z wynagrodzenia normalnego i dodatków 50% i 100%.

Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, w ten sposób, że powództwo zostanie oddalone w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania przed Sądami obu instancji.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jest uzasadniona jedynie w zakresie zarzutu dotyczącego pominięcia przez biegłego faktu, iż za każdy dzień pracy w soboty, niedziele i święta pracodawca wypłacił powodowi dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych.

W pozostałym zakresie zarzuty apelacji okazały się nieuzasadnione.

Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego i dokonał prawidłowej oceny prawnej. W konsekwencji, Sąd Okręgowy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd pierwszej Instancji, uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego.

Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że w spornym okresie powód świadczył pracę w godzinach nadliczbowych, a czas pracy powoda obrazują wydruki z systemu rejestrującego czas pracy - w skrócie (...), od momentu odbicia karty przy wejściu na teren kopalni do momentu odbicia karty przy wyjściu z terenu kopalni. Strona pozwana w toku procesu w żaden sposób nie wykazała by powód po wejściu na teren zakładu pracy nie wykonywał pracy. Sąd I instancji szczegółowo ustalił jakie czynności związane z pracą powód musiał wykonać po przyjeździe do pracy, a przed zjazdem oraz po wyjeździe a przed wyjściem z pracy. Ciężar zaprzeczenia faktom z których powód wywodził swoje roszczenie spoczywał na stronie pozwanej.

Nie można zgodzić się ze stroną pozwaną, że nie wystąpiły szczególne potrzeby pracodawcy uzasadniające wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych.

To organizacja pracy u strony pozwanej wymuszała świadczenie pracy ponad normalny czas pracy. Z zebranego przez Sąd I instancji materiału dowodowego wynika, że wszyscy pracownicy dozoru średniego i wyższego nie byli w stanie wykonać powierzonych normalnych obowiązków służbowych w ciągu 7,5 godziny, a praca w godzinach nadliczbowych stanowiła stały element organizowania pracy przez pracodawcę. Powód nie mógł tak zorganizować

swojej pracy, aby wykonać swoje obowiązki w normatywnym czasie pracy. Przede wszystkim powód musiał przyjść do pracy przed rozpoczęciem zjazdu, po to by należycie się do niej przygotować. Prace rozpoczął od zebrania raportów z poprzednich zmian i ustalał zakres robót na swojej zmianie. Po wyjeździe sporządzał raport z robót wykonanych na dole, przekazywał przełożonemu informacje o stanie robót. Co do zasady powód zjeżdżał na dół każdego dnia, a w dniach w których pracował na powierzchni tworzył dokumentację i sprawdzał czy roboty na dole prowadzone są zgodnie z dokumentacją.

Wprawdzie powód nie otrzymał bezpośredniego polecenia pracy w nadgodzinach, ale taka była praktyka przyjęta na kopalni i zachowanie powoda było akceptowane przez jego przełożonych. Zdaniem Sądu Okręgowego w stosunkach pracowniczych nie należy decydującego znaczenia przypisywać zachowaniu wymogów formalnych związanych z udzieleniem polecenia pracy w godzinach nadliczbowych, skoro pracodawca każdego dnia akceptował wykonywanie tej pracy, nadto wymuszała takie postępowanie powoda organizacja pracy w zakładzie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 listopada 2009r., II PK 51/09, OSNP 2011/11-12/150 „Uznaniu za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 151 § 1 pkt 1 k.p.) pracy, którą pracodawca zlecił pracownikowi i godził się na jej wykonywanie po normalnych godzinach pracy, nie przeszkadza niezachowanie reguł porządkowych wynikających z regulaminu pracy, uzależniającego podjęcie takiej pracy od pisemnego polecenia przełożonych pracownika lub wymagającego późniejszej akceptacji jej wykonania.” W ocenie Sądu Okręgowego polecenie pracy w godzinach nadliczbowych powód otrzymał poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy osób dozoru.

Nie można zgodzić się ze stroną pozwaną, że wypłata powodowi wynagrodzenia jak za 8 godzin, uzasadniała naliczenie ewentualnego wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych powyżej 8 godzin. Pozwana miała obowiązek wypłacać powodowi wynagrodzenie jak za 8 godzin pracy, bowiem powód pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a norma dobową obowiązująca powoda - 7,5 godziny dotyczyła czasu pracy i nie mogła obniżyć wynagrodzenia powoda. Skrócenie czasu pracy powoda wynikało z zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych i szkodliwych. Przyjęcie, że powodowi należało się wynagrodzenie za 7,5 godziny oznaczałoby, że powód byłby gorzej traktowany niż pracownicy pracujący w innych systemach czasu pracy i poniósłby konsekwencje finansowe za obniżenie normy dobowej. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że wynagrodzenie za pół godziny stanowiło zapłatę za czynności wykonywane ponad obowiązującą pracownika dobową normę czasu pracy.

Zasadny natomiast okazał się zarzut apelacji dotyczący pominięcia przez biegłego faktu, iż za każdy dzień pracy w soboty, niedziele i święta pracodawca wypłacił powodowi dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych.

W opinii uzupełniającej z dnia 18 stycznia 2017 roku zatytułowanej „korekta opinii uzupełniającej”, biegły sądowy ustalając liczbę przepracowanych przez powoda godzin nadliczbowych początkowo wziął pod uwagę przepracowane przez niego godziny w dni od poniedziałku do piątku oraz soboty, niedziele i święta powyżej normy czasu pracy wynoszącej 7,5 godziny. Jednak dokonując ostatecznego rozliczenia godzin, co kwartał doliczył do przepracowanych przez powoda godzin nadliczbowych godziny przepracowane w soboty, niedziele i święta w wymiarze 7,5 – „średniotygodniowe godziny nadliczbowe z dodatkiem 100%” (kolumna nr 8 korekty tabeli nr 4). Tymczasem powód za pracę w soboty, niedziele i święta otrzymał oprócz normalnego wynagrodzenia, które widnieje na dowodach zarobkowych pod pozycją „225 zas SN”, „242 KG SN”, również dodatek- pozycja „226 dod sob”, „227 dod świę”. Biegły natomiast wyliczając wysokość wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych uwzględnił w jego wysokości wyłącznie wynagrodzenie oznaczone kodami „221 zas nadg”, „223 dod nadg” „231 prem nadg”, „241 KG nadg”.

Wynagrodzenie powoda za prace w godzinach nadliczbowych wraz z dodatkiem, z pominięciem godzin nadliczbowych za pracę w soboty, niedziele i święta w wymiarze nie przekraczającym 7,5 godziny za które powód otrzymał już wynagrodzenie z dodatkiem, powinno wynosić:

- wrzesień 2012 rok – wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 284,48 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 16,85 zł (kolumna 9 korekty tabeli nr 4) + dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 92,36 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę **393,69 zł.**

- grudzień 2012 rok – wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.085,15 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 236,07zł (kolumna 9 korekty tabeli nr 4), co daje łącznie kwotę 1.321,22 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 52,94 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **1.268,28 zł.**

- marzec 2013 r. – wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.369,70 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 62,57 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 442,72 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę 1.874,99 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 49,26 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **1.825,73 zł.**

- czerwiec 2013 r. wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.116,90 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 92,81 zł (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 294,07 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę 1503,78 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 48,95 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **1.454,83 zł.**

- wrzesień 2013 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 443,34 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 12,20 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 176,52 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę **632,06 zł.**

- grudzień 2013 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.547,94 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 106,35 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 451,83 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę **2.106,12 zł.**

- marzec 2014 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.588,12 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 93,72 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 486,19 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę 2.168,03 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 48,36 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **2.119,67 zł.**

- czerwiec 2014 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.408,86 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 95,00 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 402,13 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę **1.905,99 zł.**

- wrzesień 2014 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.646,74 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 65,03 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 580,48 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę **2.292,25 zł.**

- grudzień 2014 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 974,64 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 2,27 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 403,84 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę 1.380,75 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach

nadliczbowych w kwocie 49,45 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **1.331,30 zł.**

- marzec 2015 rok wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych : 1.194,74 zł + dodatek do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w wysokości 50 % tj kwota 109,05 (kolumna 9 korekty tabeli nr 4),+ dodatek do wynagrodzenia za dobowe godziny nadliczbowe w wysokości 100 % tj kwota 297,62 zł (kolumna nr 10 korekty tabeli nr 4),co daje łącznie kwotę 1.601,41 zł. Od tej kwoty należy odjąć wypłacone już powodowi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 47,98 zł (kolumna nr 7 korekty tabeli nr 5) oznaczone kodami 221, 222, 223, 231, 241, co ostatecznie daje kwotę **1.553,43 zł.**

W pozostałym zakresie za miesiące niewymienione powyżej, biegły prawidłowo wyliczył wynagrodzenie powoda.

Łącznie za cały okres sporny powinna być zasądzona kwota 54.044,49 zł tytułem niezapłaconego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd drugiej instancji, na mocy art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok w oparciu o art. 151¹ § 1 k.p., zasądzając na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych łącznie kwotę 54.044,49 zł. Stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. orzeczono o odsetkach ustawowych.

Na mocy przepisu art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono również rozstrzygnięcie o kosztach sądowych

Powód ostatecznie wygrał proces w 85 % i w tym stosunku Sąd obciążył pozwaną obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych - art. 100 k.p.c., art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2015r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 300). Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu o § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j.: Dz.U. z 2013r., poz. 490 ze zm.).

W pozostałym zakresie na mocy art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne Sąd orzekł w pkt III w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 100 k.p.c. stosunkowego rozdziału kosztów z uwzględnieniem, że powód wygrał proces w 85 % oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) § 2 pkt 6 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i § 10 ust. 1 pkt 1 zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.835 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym

(-) SSR del Magdalena Kimel (spr) (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia